

Pia Kjærsgaard (FP):

Ethvert incitament for de studerende til at bruge så kort tid på studierne som muligt er ikke så dårligt. Evighedsstudenter kan godt undværes, og vi ved, at der optages alt for mange til studier, som stensikkert vil resultere i arbejdsløshed, når eksamenen er ovre.

I modsætning til den charmebørneudbetaling på 5.000 kr. om året, som skatteministeren tilsyneladende har bygget op om sin og hr. Lykketofts skattereform, vil undervisningsministeren ikke lade studerende få lige ret til stipendier, idet forældrenes indkomst er afgørende for, om deres ydes stipendier til den studerende. Det er lige i den alder, hvor der kunne være brug for pengene, at man ikke vil yde noget fra statens side. Når der ikke er brug for pengene hos mange familier med en god indtægt, står skatteministeren med sine børnepenge, som kastes i grams uanset familiens indkomst. Det synes jeg ikke er særlig genialt, men det har vi jo set så mange andre eksempler på.

Et ungt menneske, der starter sine studier og flytter på et værelse for måske at få ro eller tage det første større skridt væk fra barndomshjemmet på vej til en selvstændig tilværelse – dette unge menneske, der nu vil stå på egne ben, møder herefter det første nedværdigende spørgsmål, når der søges om et stipendium: hvad er dine forældres socialindkomst?

Som det også fremgår af lovforslagets § 9, må en sådan forældresocialindkomst ikke overstige 162.000 kr., for at den studerende kan få maskimumsstipendium, og ved 266.000 kr. bortfalder retten helt. Kan undervisningsministeren give mig et tal for disse to grænser? Hvor mange familier skønnes at komme ind under 162.000 kr.s-grænsen, og hvor mange under 266.000 kr.s-grænsen? Og hvor mange regner man med vil søge i alt? Jeg forstår, hvis det ikke er så ligetil her og nu at svare på for undervisningsministeren, men så kan jeg måske få det oplyst gennem udvalget.

Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor ministeren ikke lader den nye grænse på 20 år helt bortfalde med dette forslag; jeg er lidt uforstående over for, hvad vi egentlig skal med denne grænse.

Hvad angår den fordelagtige rente, der ønskes fortsat, mener jeg, der burde være en

bedre checkmulighed over for lånmodtageren.

Investeringer for statslån er jo ikke en usædvanlig udnyttelse af lånemulighederne. Når der tilmed forventes merudgifter i forbindelse med rentetilskudsordningen på 50 mill. kr., når saldoen engang har ligevægt, burde man tænke sig lidt om vedrørende disse låns afgivelse. Nogle studerende har korrekt nok brug for pengene, mens mange andre optager lånene, fordi de er til en fordelagtig rente, som almindelige forbrugslån overhovedet ikke kan hamle op med.

Desværre må vi jo nok erkende, at de seneste års gældsætningspolitik har gjort det meget svært at forøge støtten til studier, og derfor vil Fremskridtspartiet ikke umiddelbart give tilslutning til dette forslag; vi vil gerne se, hvad der kommer ud af det, når det har været igennem udvalgsarbejdet.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS mener, at regeringens SU-forslag har en række fatale mangler. Vi mener, at de dyre statsgaranterede banklån skal væk. Regeringen bevarer dem, selv om de gøres lidt billigere gennem ydelse af rentetilskud. Til gengæld fjerner man statslånene, hvilket er en rigtig dårlig løsning, så vi synes, denne konstruktion trækker totalt i den forkerte retning.

Som både DSF og formanden for Rådet for Uddannelsesstøtten, Kim Carstensen, har nævnt, betyder regeringens farceforslag rent faktisk, at den ingeniørstuderende, der gennemfører sin uddannelse på normeret tid, vil få et årligt større gennemsnitligt stipendium end en lægestuderende, der også gennemfører på normal tid. Det vil sige, at effekten af forslaget er, at de studerende ved de længste uddannelser får en mindre samlet tildeling af stipendier. Samtidig forsvinder som sagt muligheden for at tage de relativt billige statslån, som nu erstattes af enten erhvervsarbejde eller statsgaranterede banklån.

Vi ser regeringens forslag som et ønske om at forkorte uddannelsesstederne. VS mener selvfølgelig, at de studerende bør have så gode økonomiske vilkår, at de kan blive færde på den normerede tid så vidt muligt, selvfølgelig tillagt tid for eventuelt studenterpolitisk arbejde og tid på grund af sociale begivenheder; men en generel forkortelse af